USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Tomáš Rychlého v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **předseda Krajského soudu v Praze**, se sídlem nám. Kinských 234/5, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2017, č. j. 9 A 55/2017 – 5,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným usnesením odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který žalobce spatřoval v rozvrhu práce soud na rok 2016. Soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž navrhl odnětí věci Městskému soudu v Praze a její přikázání Krajskému soudu v Brně na základě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2016, sp. zn. Nad 243/2016. Stěžovatel zároveň požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Obdobnou věcí téhož stěžovatele, v níž rovněž brojil proti rozvrhu práce soudu, se zdejší soud zabýval v usnesení ze dne 7. 6. 2017, č. j. 6 As 167/2017 – 12, v němž vyslovil, že *„bylo již judikováno, že rozvrh práce soudu není samostatně soudně přezkoumatelný, a to ani prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Jak Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 As 48/2012 - 28, ‚Rozvrh práce soudu (§ 41 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů) není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s.‘ Jestliže Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dospěl k závěru, že proti rozvrhu práce soudu se nelze bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., nelze jeho závěry obejít tím, že se účastníku soudního řízení připustí možnost podat proti takovému aktu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Právo účastníka řízení na zákonného soudce je dostatečně chráněno zákonnými prostředky v rámci příslušného řízení, které takový účastník vede – srov. nález Ústavního soudu ze dne*

15. 6. 2015, sp. zn. I. ÚS 2769/15. O této skutečnosti, resp. právní úpravě a judikatuře byl stěžovatel ostatně již poučen, např. v usnesení šestého senátu Nejvyššího správního soudu č. j. Nad 184/2017 - 10 ze dne 3. 5. 2017 nebo v již citovaném usnesení č. j. 6 As 155/2017 - 7 ze dne 1. 6. 2017.“

[4] Z výše uvedených závěrů je zřejmé, že rozvrhy práce nemohou být přezkoumávány správními soudy.

[5] Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud neodstraňoval vady kasační stížnosti spočívající v nezaplaceném soudním poplatku a chybějícím zastoupení stěžovatele ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), a nerozhodoval proto ani o žádostech stěžovatele vznesených v tomto směru v kasační stížnosti, neboť to nemá význam za situace, kdy je zjevné, že kasační stížnost musí být odmítnuta. Nejvyšší správní soud poznamenává, že stejně postupuje i v jiných obdobných případech (kromě výše uvedeného usnesení č. j. 6 As 167/2017 – 12, srov. např. usnesení ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 – 10, ze dne 23. 8. 2017, č. j. 3 As 246/2017 – 18, ze dne 16. 8. 2017, č. j. 6 As 236/2017 – 7, ze dne 22. 6. 2017, č. j. 10 As 132/2017 – 19). V této souvislosti soud připomíná, že stěžovatel se s obdobnými podáními na tento soud obrací velmi často (od začátku roku 290 krát), aniž by bylo patrno, že mu jde o věcné rozhodnutí nějakého sporu.

[6] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 7. září 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu